

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

„Sământa este cuvântul lui Dumnezeu.” (Luca 8, 5—15.)

Când plugarul voiește să samine sămânța, mai înainte trimite argații săi de taie mărcinii, scarii și spinii, apoi arând pământul îl samină cu sămințele corespunzătoare solului cultivat și curățit de diferitele buruieni. Aceasta sămânță nutritivă se asemănă celei sufletești, care este: cuvântul lui Dumnezeu.

Când a voit Dumnezeu Tatăl să samine pământul cel înțelegător al inimei omenești, a trimis mai înainte slugile sale: pe patriarhi, legea, prorocii, ca să taie spinii păcatelor și închinăciunea idolilor din sufletele omenirii, apoi în urmă însuși Dumnezeu—Fiul a venit pe pământ să samine sămânța cuvântului său, a evangheliei și a învățăturilor sale sfinte.

Dulcele Mântuitor, cultivarea inimilor și sufletelor omenești o face în forma și în modul de înțeles a tuturor: se pogoară și la economia plugarului, de unde scoțind pilde și asemănări plastice, ne povățuește și îndeamnă la cultivarea sufletelor noastre. Apoi a trimis pe Apostolii aleși de Dânsul, ca să predice, să vestească și să samine învățătura Sa la toată făptura.

Tot pentru mântuirea sufletelor a întemeiat Biserica Sa „una sfântă, catolică și apostolică, ca pe stâlpul, piatra și puterea adevărului și a dreptății.” (Tim. 3, 15) totodată a încredințat-o cu vestirea cereștilor Sale cuvinte, ca aceasta (Biserica) să-i fie Lui și mărturie până la marginile pământului. „Ceriul și pământul vor trece, se vor nimici, însă cuvintele mele nu vor trece.” (Luca 21, 33.)

Prin aceasta muncă statornică a însă-

mințirii cuvântului dumnezeesc, dorește Isus Hristos a preface și reînoi fața lumii. Aceasta cultivare și muncă e obositoare, primejdioasă, lină, țesută cu diferite tempestăți și furtune, chiar cu jertfirea a lor sute de mii de vieți a mucenicilor și misionarilor; însă chiar prin aceasta se evidențiază maiestatea divină a Sămânătorului ceresc; timpul, (veacurile) și istoria omenirii îi sunt lui Isus mărturie, cât de necesară este sămânța cuvântului evangheliei lui Hristos, atât pentru fericirea indivizilor, a familii, cât și a întregii omeniri.

Imprejurarea, că foarte mulți pentru înpietirea inimei, pentru necredința lor, — asemenea săminței căzute în cale, — cu îndărătnicie persistând în orbia lor sufletească, se îndepărtează, ori nici nu voiesc a primi cuvântul Domnului; iar alții și foarte numeroși umblând și pe cărări greșite cercând cuvântul sămânța cerească, doresc aflarea mântuirii și a fericirii lor, ca: ereticii, sizmaticii, sectorii, — asemenea săminței căzute pe piatră, și slăbindu-le puterile sufletești și scrintinduli-se mintea se depărtează dela izvorul dătător de viață al evangheliei lui Isus, cauzându-și moartea sufletească.

O mare parte a popoarelor pământului, cu bogățiile, grijile și dulcele acestei lumi umblând, cum sunt: tiranii, capitaliștii și bancherii fără Dumeezeu, tâlharii isteți, politicienii, fățarnicii, bogătașii, lacomii, tinerii și tinerele destrăbălate dela orase și dela sate, — sunt asemenea săminței căzute între mărcini, — dorind a sluji la doi domni și târguindu-se cu Dumnezeu. La 50 procente, cuvântul Domnului moare în sufletul lor, deci și dânșii sunt sufletește morți.

Nefericirea, necredința, ateismul diabolic, materialismul împietrit, anarhismul, bolșevismul și socialismul distrugător, disordinea morală a societății omenești, dubietatea,

rătăcirea, corupția moravurilor, nestătornicia, înșelăciunea și făjărnicia multora, mituirile și deseale tâlhării, toate acestea groaznice stări și împrejurări deplorabile dovedesc în modul cel mai eclatant, cum ne-am îndepărtat de la Cuvânt și cât e de lipsă sufletului omenesc hrana dătătoare de viață, și cultivătoare de fericirea cerească: a cuvântului lui Dumnezeu.

De nesiguranța vieții, de criza groaznică morală și materială din zilele noastre este legată frica și spaima zile de mâine; păcatul trage după sine pedeapsa meritată. Cine nu-și supune mintea și inima, cuvântului lui Dumnezeu și poruncilor sale depozitate în Biserica, în corabia sa catolică, singură salvatoare, acela vatămă pe Dumnezeu și se poate aștepta la pedeapsa-i cuvenită.

„Dacă auziți glasul (cuvântul) Domnului, să nu se împietrească inimile voastre” (Ps. 94, 8)

Să ne desmetecim din somnul cel de moarte!

D. V.

A. G. R. U.

în dieceza Maramureșului.

Bine e cunoscut, că AGRU-l este organizat pe fiecare parohie aparte, având autonomie în sfera lui de activitate, dacă însă între aceste organizațiuni nu ar exista o legătură care să le dea direcție uniformă, s'ar întâmpla — cum e cazul cu alte organizațiuni, în afară de cadrele bisericești catolice — că ne având o singură conducere, se abat pe căi greșite.

Uniformitatea acestei acțiuni se asigură astfel ca parohiile între ele sunt organizate în un corp mai mare. Parohiile unei eparhii sunt constituite pe dieceza respectivă, așa ca apoi toate organizațiunile laolaltă — cele din Arhidieceza, dieceza Orăzii, Lugojului, Clujului Gherlei și a noastră cea mai tânără a Maramureșului laolaltă — formează Asociațiunea Generală a Românilor Uniți, cum se numește AGRU.

Fiind abea acum înființată dieceza Maramureșului, până eri alaltă nu s'a potut înjgheba organizația pe întreaga eparhie.

Acuma am prins vestea, că constituirea A. G. R. U.-lui în dieceză este proiectată pe ziua de 18 Octombrie.

Fiind acțiunea catolică adică: a trăi și a face și pe alți catolici să trăiască cum pretinde Biserica catolică singură mântuitoarea — pe tot roțogolul pământului organizată sub suprema îngrijirea a Preafericitului Părinte Papa Piu XI. e numai firesc ca conducerea AGRU-lui în fiecare parohie să razimă pe parohul locului, în fiecare dieceză pe episcopul diecezan, în arhidieceză pe Arhiepiscop și Metropolit și toate acestea pe capul văzut al Bisericii noastre, fiind toți credincioșii astfel siguri că nu se pot rătăci, dacă să țin de aceasta organizație.

Dacă AGRU-l parochial se razima și e pus sub oblăduirea parohului respectiv, trebuie ca AGRU-l diecesan să se răzime pe episcopul Eparhiei. Dacă președintele AGRU-lui organizat în parohie trebuie să lucre împreună cu comitetul local după indicațiile parohului local, tot așa e bine și firesc, dacă președintele și comitetul diecezan lucră în ceea mai bună armonie cu episcopul diecezan.

Ca să poată ei lucra astfel trebuie ca președintele și membri comitetului diecezan să fie lângă, ori barem în apropierea Episcopului.

Așa fiind e firesc ca constituirea AGRU-lui în dieceza Maramureșului să fie făcută la Baia Mare, la sediul și orașul de reședință al Episcopului diecezan.

Suntem și informați ca aceasta constituirea se va face acolo la 18 a lunii curente. Ziua nu e încă fixată, pentru ca atârână și de aceea ca Congresul General al AGRU-lui când se va ținea. Acuma se proiectează a se ținea în aceasta luna, în acest an verosimil la Oradea.

Noi cei din Vicariatul nostru, în tot cazul trebuie să ne pregătim a participa în primul rând la constituirea AGRU-lui în eparhia noastră și apoi la Congresul General.

E drept că azi a face călătorii e cam costisitor și pe lângă cea mai bună voință numai parale nu avem, însă buna voință împreună cu credința adevărată și cu ajutorul Aceluia, carele a zis ucenicilor săi: „de veți avea credința ca grăuntul de mustar, veți zice muntelui acestuia treci de aici acolo și va trece și nimica nu va fi vouă cu neputința.” (Mat. 17, 20)

Trebuie deci să ne gândim și regândim cum și ce ar trebui să facem ca să ne prezintăm la constituirea AGRU-lui diecezei no-

astre, la Baia-Mare. Barem din fiecare comitet parohial președintele necondiționat ar trebui să se prezinte. Și dacă fiecare membru contribuie la cheltuielile efective numai cu câte 1—2 lei, și el cu restul, va fi Vicariatul nostru reprezentat cum se așteaptă aceasta dela credincioșii Maramureșeni.

Vă rugăm cu insistență să Vă consultați, să hotărâți și să fiți gata că la chemarea celor în drept să puteți pleca.

Un trup, multe mădulare.

În zilele noastre mulți nu sunt îndestuliți cu starea lor socială și materială; mulți cari ar putea fi fericiți, în realitate sunt nenorociți, căci nu sunt mulțumiți cu împărțirea talentelor, iar unii sunt nemulțumiți cu forțele fizice, pe care le-au primit. Persoanele aceste dovedesc necunoștința Epistolei Sf. Pavel către Corinteni: (12, 1—26) „Și sunt deosebite daruri, însă acelaș spirit; și sunt deosebite slujbe, însă acelaș Domn; și sunt deosebite lucruri, însă acelaș Dumnezeu, carele lucrează toate într-o toți.” Va să zică: toți aceluiăș Dumnezeu servim și când lucrăm ceva, nu din puterile noastre lucrăm, ci Dumnezeu lucrează în noi, El ne ajută la toate faptele noastre, El ne dă toate calitățile sufletești și fizice și așa, cine nu e mulțumit cu împărțirea stărilor sociale și materiale și cu aceea a forțelor intelectuale și fizice, cu Dumnezeu nu e îndestulit. Ce idee înfiorătoare! Eu, viermele pământului, să critic pe Creatorul lumilor înstelate.

Căci nu putem fi toți de aceeaș calitate. Fiecare dintre noi, are pagina lui în cartea mare a lui Dumnezeu. Și cele două conturi, contul debitor și cel creditor sunt deschise pentru fiecare dintre noi, începând dela nașterea noastră, până la moarte. Pe o latură se scriu greșelele și păcatele, iar pe cealaltă, faptele noastre bune. Să avem grijă, că dacă nu putem cu câștig să ne închidem viețile, cel puțin cele două părți să fie egale, ca faptele noastre bune să contrabalanseze răutatea noastră.

Dar aceasta nu se va întâmpla, dacă noi în viața noastră întregă în loc ca să împlinim datoriile noastre, ne vom consuma în invidia față de alții. Căci cum continuă Sf. Pavel: „Pentru că trupul nu este un mădular ci multe.” Și iarăș:

„Căci de ar fi toate un mădular, unde ar fi trupul?”

Iară așa sunt multe mădulări, însă un trup.

Pentru aceasta să nu disprețuim pe nimeni pentru inferioritatea situației lui, dar să nici nu ne simțim disprețuiți pentru inferioritatea stării noastre. Căci trebuie să știm: Fiecare dintre noi, nu din întâmplare a ajuns în situația lui, ci din voința lui Dumnezeu; conform unui program bine determinat al Înțelepciunii Creatoare. Fiecare dintre noi își are rostul și rolul lui și toți suntem membrii aceleiaș comunități.

Sfântul Pavel foarte frumos exprimă ideea aceasta: „Căci de ar zice piciorul: „de oarece nu sunt mână, nu sunt din trup,” au doară pentru aceea nu este din trup?”

Și de ar zice urechea: „de oarece nu sunt ochiu, nu sunt din trup;” au doară pentru aceea nu este din trup?”

Căci de ar fi tot trupul ochiu, unde ar fi aurul? Și de ar fi tot auz unde ar fi mirosul?

Iară acum a pus Dumnezeu mădulările în trup pe fieștecare precum a voit.

Pe fiecare dintre noi, ne-a făcut Dumnezeu mădulările unui corp și El ne-a dat importanța, cum a văzut de bine în înțelepciunea Lui. Și suntem avizați unii pe alții, căci cum spune Sf. Pavel: Și nu poate zice ochiul mâinii: „nu am lipsă de tine”; sau iarăș capul picioarelor „nu am lipsă de voi.” Aceasta înseamnă că niciun om nu poate spune în orgoliul lui: N'am nevoie de nimeni. Nu e nimeni de tot independent și nici nu poate să fie, pentru că — cum ne vorbește Sf. Pavel în continuare: — „Ori de pătimeste un mădular, pătinesc toate mădulările împreună; ori de se mărește un mădular, împreună se bucură toate mădulările.”

• Și foarte frumos și adânc pătrunzător ne explica scrietorul sfânt de ce trebuie să fim înfrățiți în suferinți și în bucurii. „Iară voi sunteți trupul lui Hristos și mădulări în parte.”

Trupul mistic a lui Isus, ce slabe mădulări suntem noi în Tine. Câte dureri îți pricinuim! Dar tu uiți durerile pricinuite de noi și forța Ta, ne însuflește și pe noi. Pentru că ești nespūs de bun și iertător.

Dr. Berinde Irina

Vizitațiuni episcopale.

(Urmare.)

Plecarea spre sf. Mănăstire a Moiseiului. E seara târziu. Este de parcurs o distanță de 12 Km. Ajungem la punctul unde trebuie să coborâm. Arhiepiscopul și suita este așteptat cu care țărănești de către o delegație în frunte cu primpretorul plasei Dr. Iuliu Coman, pâr. local, Andrei Coman și notarul comunei Arzberger. Dr. Iuliu Coman, un adevărat fiu al Bisericii, salută cu alese cuvinte pe marele Păstor cu dor sfânt așteptat. Preasfințitul cu iubitoare inimă mulțumește atențiunea delegației, care și pe vremea târzie n'a pregetat de a veni spre întâmpinarea lui. Urcăm trăsurile țărănești, pornim la drum pe valea Izvorului negru, mai mult pe apă decât pe uscat, dar aceasta cale obositoare este mult recompensată când ajungând sus la deal, ni se arată impunător impozanta Biserică a Mănăstirii luminată jur împrejur de miile făclii arzătoare ale evlavioșilor pelerini. Numeroșii preoți funcțiuni încunjuțați de credincioși, așteaptă la poarta Mănăstirii pe Arhiepiscop, căruia părintele Mănăstirii Iuliu Ardelean îi prezintă omagiile fieștii ale miilor de credincioși, cari și din depărtări mari au alergat să facă rugă Maicei Domnului la acest locaș de închinare. Preasfințitul în răspunsul său descrie în culori mișcătoare drumul său apostolic începând dela vârful Gutinului până la sf. Mănăstire din Moisei. Pretutindenea, — deși zile de lucru fiind, — a fost așteptat de către credincioși în haine de sărbătoare, cu procesiuni, călărești, arcuri de triumf. Aceasta cinste evlavnică o atribuie nu persoanei ci slujitorului Arhiepiscop și păstor, care în numele Domnului a venit să-și vadă turma cuvântătoare. A găsit în toate satele credință tare, ceace îi umple inima de Arhiepiscop cu cerească bucurie.

Lăsăm aici să urmeze notițele unui corespondent al nostru:

Sosind Preasfințitul la Mănăstire a fost primit cu nespusă însuflețire de miile de pelerini ce au alergat la icoana Maicii Domnului. În această seară P. S. S. a servit paraclisul iar a doua zi slujbă pontificală sub cerul liber, împărțind mai multe sute credincioși, după care a urmat predica arhieriască. Lin, glasul părintelui străbătea în sufletele credincioșilor ascultători storcând lacrimi de evlavie și duioșie. „Am găsit aci multă credință, — spune P. S. S. Dragostea cu care m'ăți întâmpinat, căldura inimei care mi-ați arătat-o, porțile triumfale ce mi-ați ridicat, cântecile de laudă și mărire a Maicei Sfinte cu care m'ăți primit arată că în Maramureș, este o credință vie. Rămâneți dar tari în această credință, păstrând-o curată, sfântă și mare așa cum v'au lăsat-o strămoșii voștrii.“ (Va urma.)

Numiri. Preasfinția Sa Episcopul Alexandru al Maramureșului a binevoit a numi pe părintele din Călinești on. Patriciu Birlea paroh în Crucisor, pe pâr. Petru Perșe preot nou hirotonit de administrator la vacanta parohie Sârbi, iar pe Emanuil Pop absolvent al Academiei teologice din Gherla de catehet la școlile primare din Sighet. Sincere felicitări!

A. G. R. U. diecezan. Atragem atențiunea organizațiilor A. G. R. U. din județul nostru, că în curând — probabil în 18 Octombrie crt. — se va infăptui organizarea și constituirea A. G. R. U.-lui diecezan în orașul Baia-Mare. Este mult de dorit, ca Maramureșul nostru să fie cât bine reprezentat la aceea adunare, deci organizațiile noastre parohiale să se sfătuiască de pe acum despre modalitățile cele mai potrivite după cari s'ar putea trimite cât mai mulți delegați la Baia-Mare. Informațiuni se vor putea primi la Rezidiul A. G. R. U. în Sighet ori la Redacția Duminecii. (Sighet, piața Unirei 25.)

Calendar săptămânal.

11—17 Octombrie 1931.

11. Dumineca IV-a d. In. sf. Cruci. (Ev. Luca 8, 5.) Ap. Filip.
12. Luni Micii Prov și Tarah
13. Marți Micii Carp și Papila
14. Miercuri M. Nazarie și Gerv.
15. Joi M. Lucian † 312
16. Vineri M. Longin sut.
17. Sâmbătă Pâr. Osie.